

[Waldorff]

Dér er vi uenige efter de samme linjer, som vi i øvrigt er uenige med SF, altså med hensyn til støtteordninger for det private erhvervsliv.

Jeg synes, at man med en vis støtte i de erfaringer, man har med hensyn til tilskud til forskellige energiprogrammer, kan sige, at der faktisk ikke kommer noget godt ud af disse tilskudsordninger, men at man i stedet skal satse på det, som SF nævner som en mulighed ved siden af, nemlig en påbudt forbrugsomlægning, påbudte besparelser og påbudte suppleringer af energiforsyningen ved hjælp af vedvarende energi.

Jeg kan se, at jeg kan ikke nå mere, der kunne ellers være god grund til at sige nogle flere ting om dette. Men det vigtige i netop at fastholde påbudssiden fremfor støtteordningerne er, at netop argumenterne om, at lønarbejderne skal være med til at betale disse ting via energiafgifter, via papirafgifter o. lign., de bortfalder.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg skal medgive SF, at man med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning har haft den positive målsætning at rette op på landets økonomi. Jeg kan også dele opfordringen til regeringen om at tage skridt til iværksættelse af foranstaltninger til imødegåelse af den økonomiske krise. Behovet for sådanne foranstaltninger er absolut påtrængende.

Sigtet med forslaget, at sikre en forbedring af betalingsbalancen, beskæftigelsessituationen og den sociale balance, er da positiv, men når vi så kommer til midlerne for at nå målet, er det også slut med vor positive holdning, idet de af SF anviste midler i det store og hele er veje i den økonomiske politik, som vi ved forskellige lejligheder klart har afvist at ville betrede.

Lad mig eksempelvis nævne skatte- og afgiftspolitikken med importafgiften, værdistigningsafgiften og råolieafgiften. Vi har ved tidligere lejligheder anvist andre veje i den økonomiske politik til at nå den målsætning, som vi er enige med SF om. Man kan sige det samme om den energi- og ressourcepolitik, som SF her foreslår, og så må man ikke glemme, at man ikke kan løse landets økonomiske politik alene ud fra en enkelt samfundsgruppes betingelser.

I bemærkningerne til forslaget hedder det, at det også er et oplæg til debat og til forhandling. Vi vil da gerne debattere nogle af de i forslaget fremsatte tanker i udvalget, men vi må generelt afvise forslaget, idet vi mener, det vil virke i stik modsat retning af den positive målsætning, man har sat op i indledningen.

Ib Christensen (DR):

Forslagets titel hviler jo på den forudsætning, at landsbykøbmanden er en profithungrende kapitalist, mens professoren ved Københavns universitet er en stakkels udbyttet proletar, og dermed har jeg sådan set kommenteret selve forslagens titel.

Man kunne også undre sig lidt over, hvad konsekvensen ville være for folketingets tid, hvis alle partier forelagde deres krisepåbud til drøftelse, og man kunne bruge sin tid som andre til at sige, hvad man selv vil, i stedet for at kommentere forslaget. Men jeg vil gerne kommentere forslaget.

Der er planøkonomiske ting i det, som vi ikke under nogen omstændigheder kan støtte, tværtimod, og der er også fornuftige ting i forslaget. Den første, om en importafgift, er selvfølgelig ikke noget, vi kan acceptere. Det er protektionisme og intet andet, og mere er der ikke grund til at spilde af ord på det.

Værdistigningsafgiften har vi selvfølgelig sympati for. Vi mener, den skal omfatte jord og koncentrere sig om jord, men det er jo en kendt sag, at her har vi en anden opfattelse end SF. Vi kan dog nok i fællesskab sammen med de radikale og andre, hvis regeringen ellers vil, eller når den vil, gennemføre en dybtgående reform på dette område.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge økonomiministeren, om det kan forventes, at det står fast, at regeringen i denne folketingssamling vil overholde det løfte, som skatte- og afgiftsministeren gav den 21. december ved tredjebehandlingen – men også tidligere i december – af statsgrundskylden: at gennemføre en almindelig ejendomsskatte-reform omfattende statsgrundskylden, omfattende lejeværdireglerne måske også og omfattende kapitalvindingsskatten. For jeg synes jo nok, ministeren i sin redegørelse her var noget vag i udtryk: »man overvejer«. Det, som regeringen bebudede, var jo faktisk, at der ville komme et forslag i denne samling. Jeg spør-